

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی قزوین

دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه

جهت اخذ دکترای دندانپزشکی

عنوان:

بررسی فراوانی و علل آسیب های تروماتیک وارد بر دندانهای ثنایا دائمی در دانش آموزان ۷-۱۲

ساله در سال ۱۳۸۸ در شهر قزوین

استاد راهنما:

فانم دکتر ندا حاج مسنی

نگارش:

علی سلطان مممدی

شماره پایان نامه: ۴۴۸

سال تحصیلی: ۱۳۸۹-۹۰

چکیده فارسی :

زمینه و هدف : به دنبال کاهش پوسیدگی های دندانی در میان کودکان کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته، افزایش قابل توجهی در مطالعات مربوط تروماهای دندانی وجود دارد. صدمات دندانی تروماتیک به دلیل اینکه زندگی روزانه کودکان را تحت تأثیر قرار می دهد و باعث مشکلاتی در آنها می شود می تواند یک مشکل اجتماعی مهم تلقی شود. هدف از انجام این مطالعه بدست آوردن و شرح دادن فراوانی و ریسک فاکتورهای وابسته به صدمات تروماتیک دندان های قدامی دائمی در میان دانش آموزان ۷-۱۲ ساله شهر قزوین است.

مواد و روش ها : ۱۸۲۵ دانش آموز (۹۱۳ پسر و ۹۱۲ دختر) در گروه سنی ۷-۱۲ سال به صورت تصادفی از ۲۸ مدرسه در شهر قزوین انتخاب شدند. فرم استاندارد مربوط به تروما برای هر بیمار که شامل اطلاعاتی همچون نام دانش آموز، سن بیمار، جنس، شماره دندان و تعداد دندانهای ضربه دیده، علت و محل وقوع حادثه، سن وقوع حادثه، فصل وقوع حادثه، وضعیت درمان، طبقه بندی صدمات، سابقه آسیب قبلی و فک آسیب دیده بود، پر شد. نتایج بدست آمده توسط نرم افزار SPSS 15 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و آزمون های آماری T-test، کای-دو، ANOVA و Tukey با سطح اطمینان ۹۵٪ جهت تجزیه و تحلیل استفاده شد.

یافته ها : ۳/۹۴٪ کودکان ترومای دندانی را تجربه کردند. از این تعداد ۵۱/۴٪ پسر و ۴۸/۶٪ دختر بودند. اغلب تروماهای دندانی در سن ۱۱ سالگی اتفاق افتاد. فک بالا و دندان سانتال بیشترین موارد درگیری صدمات را به خود اختصاص دادند. بیشترین عامل صدمات، صدمه حین بازی کردن (۳۸/۹٪) بدست آمد. بیشترین نوع درگیری دندانها مربوط به شکستگی مینا و عاج با ۳۴/۷٪ بود. بیشتر آسیبها در فصل تابستان (۴۳/۱٪) و درخانه (۳۸/۹٪) اتفاق افتاده بود. تنها ۱۳/۹٪ از دندانهای آسیب دیده درمان شده بودند.

بحث و نتیجه گیری : نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که میزان آگاهی والدین و کودکان از آسیب های دندانی کافی نمی باشد و ترومای دندانی در پسران با میزان بیشترین نسبت به دختران اتفاق می افتد.

لغات کلیدی : تروما، دندانهای قدامی، ریسک فاکتور

Abstract:

Background and purpose: Following the reduction of dental caries among children in developing and developed countries, a significant increase exists in studies about dental trauma. traumatic dental injuries can be considered a major social problem because affect basis of daily life children and cause problems in them. The purpose of this study was to obtain and describe the frequency and risk factors related to traumatic injuries of permanent anterior teeth in 7-12 years old students in Qazvin.

Methods: 1825 student (913 boys and 912 girls) selected randomly in the age group of 12-7 years in 28 school. Standard form for each patient with dental trauma were filled (including information such as student name, age, gender, tooth number and the number of teeth had impact, cause and place of incident, incident age, season, incident status, treatment, classification of injuries (according Andryasn classifying), previous history of injury. For statistical analysis, tests of t-test and one-way ANOVA and Tukey were used.

Results: 3.94% of children experienced dental trauma. Of this number 51.4% was male and 48.6 was female. most trauma was occurred at 11 years old. Upper jaw and central incisor were most frequent. maximum operating injuries, was hurt during play (38.9%). Most types of conflicts related to tooth enamel and dentin fracture with 34.7% respectively. more damage occurred in the summer (43.1%) and home (38.9%). Only 13.9% of the affected teeth were treated.

Conclusion: The results of this study showed that awareness of parents and children about dental injuries is not enough and dental trauma with the highest rate occurs in boys than girls.

Key words: Trauma, Anterior Teeth, risk factor

Qazvin University of Medical Science School of Dentistry

A Thesis

For doctorate Degree in Dentistry

Title:

Evaluation of prevalence and causes of traumatic injuries to permanent incisors in 7-12 years-old student at 2009-2010 in Qazvin.

Supervioser Professor by:

Dr Neda Hajhasani

Written by:

Ali Soltan Mohammadi

Thesis No:448

Year:2010-2011